

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Pojem pokračujícího trestného činu

Trestní zákon (zákon č. [140/1961](#) Sb.) ve svém ustanovení § 89 odst. 3 uvádí definici pokračování v trestném činu. Pod tímto pojmem rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku.

Trestní zákon (zákon č. [140/1961](#) Sb.) ve svém ustanovení § 89 odst. 3 uvádí definici pokračování v trestném činu. Pod tímto pojmem rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku.

Pokračující trestný čin je považován za jediný skutek a je tak i hodnocen. Logickým následkem je tedy i to, že škody způsobené jednotlivými útoky se pro účely konečné právní kvalifikace sčítají. Z uvedené definice pokračujícího trestného činu lze tedy jasně vymezit znaky, které musí být splněny, aby jednání mohlo být označeno za pokračující trestný čin.

Musí jít nejméně o dva útoky stejného pachatele, z nichž každý z těchto útoků je možno podřadit pod některou skutkovou podstatu uvedenou ve zvláštní části trestního zákona. Podmínkou však je, že jednotlivé dílčí útoky naplňují stejnou skutkovou podstatu, přičemž je však nerozhodné, zda-li jde u jednoho z útoků o skutkovou podstatu základní a u druhého o skutkovou podstatu kvalifikovanou, nebo všechny naplňují skutkovou podstatu základní apod.

Při jednotlivých útocích pachatel používá stejného nebo obdobného způsobu provedení. Z dikce zákona je tedy zřejmé, že nemusí jít o naprosto totožný způsob provedení, stačí, když je shodný v podstatných znacích. Dalším znakem pokračujícího trestného činu je skutečnost, že mezi dílčími útoky existuje blízká souvislost časová. Tato blízkost musí být hodnocena zvlášť v každém individuálním případě a je odvislá od povahy páchané trestné činnosti. Kromě časové souvislosti je požadována souvislost i v předmětu útoku, tedy že se pachatel zaměřuje například vůči cizí věci nebo lidskému zdraví apod.

Subjektivním znakem pro pokračování trestného činu je jednotný záměr, kterým jsou jednotlivé dílčí útoky vedeny. Je požadováno, aby tento jednotný záměr byl přítomen již od prvního dílčího útoku, přičemž není nutné, aby byl naprosto přesný.

V souvislosti s pokračujícím trestným činem je pak mezníkem oddělujícím dva případné pokračující trestné činy sdělení obvinění pachateli pokračujícího trestného činu.

Další články:

- [Zkreslené vzpomínky v trestním řízení vedeném pro pohlavní zneužívání](#)

- [Přenositelnost důkazů z daňového do trestního řízení](#)
- [Praktický návod na úspěch žádosti o podmíněné propuštění od roku 2026](#)
- [Přijetí prohlášení viny a povinnost soudu vypořádat námitky poškozeného](#)
- [Podmínky pro uložení trestu vyhoštění cizince](#)
- [Zamyšlení nad systémem alternativních trestů: poznámky na pozadí mezinárodní vědecké konference „Rethinking Sentencing: Are We Getting Justice Right?“](#)
- [Správné určení počátku běhu lhůty pro podání stížnosti proti usnesení soudu, kterým se nařizuje výkon trestu odnětí svobody](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Změna způsobu určování výše peněžité pomoci obětem: Řešení všech dosavadních problémů?](#)
- [Uplatnění adhezního nároku v trestním řízení a správním řízení](#)
- [Novela § 196 trestního zákoníku: racionální korekce, nebo oslabení ochrany dítěte?](#)